

F. t. l. om beskatningen af pensionsordninger m.v.

lovgivningen om skattemæssige afskrivninger og investeringsfondshenlæggelser giver de erhvervsdrivende til ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst at foretage fradrag for driftsudgifter, der helt eller delvis vedrører senere regnskabsår end det, hvori fradraget sker. Endvidere kan det nævnes, at hvor arbejdsgiveren er et aktieselskab, er den skattemæssige betydning af spørgsmålet om, i hvilket indkomstår en fradragsret skal placeres, mindsket væsentligt, efter at der ved lov nr. 255 af 11. juni 1960 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. er gennemført regler om proportional beskatning af disse selskaber.

Om afskrivningsretten for engangsbidrag, som en arbejdsgiver har foretaget efter de nugældende regler, kan henvises til overgangsreglerne i forslagets § 65.

Det har været overvejet, om der burde indføres regler om adgang for en arbejdsgiver til at fratække henlæggelser af midler til præmiefonds eller lignende i den skattepligtige indkomst. Efter de norske regler kan en arbejdsgiver ud over sine årlige bidrag til en pensionsordning inden for visse grænser fratække henlæggelser af beløb, der skal anvendes til dækning af senere års indbetalinger til ordningen. Disse regler må imidlertid ses i sammenhæng med, at der i Norge gælder en almindelig grænse for, hvor store årlige indbetalinger, der kan foretages til en skattemæssig gyldig pensionsordning. Med de fradragsmuligheder, som forslaget vil indebære, herunder den fulde fradragsret for indbetalinger til de i §§ 2-9 omhandlede ordninger, vil der ikke være tilsvarende behov som i Norge for yderligere at tilføje fradrag for henlæggelser til præmieforsknudsfond eller lignende. Eventuelle regler om sådanne henlæggelser vil i øvrigt rejse forskellige problemer, bl. a. spørgsmål om midlernes udskillelse fra arbejdsgiverens formue og om fastlæggelse af normer for midlernes anvendelse i tilfælde af virksomhedens ophør m. v. Det er derfor fundet rigtigst at bibeholde det hidtil gældende princip, at en arbejdsgivers fradragsret for pensionsbidrag til de i hans virksomhed ansatte er betinget af, at beløbene indskydes i pensionsordninger for arbejdstagerne.

I § 23, sidste punktum, sidestilles arbejdsgiverens bidrag til en tidligere ansat arbejdstagers pensionsordning med løbende udbetalinger samt udgifter, som arbejdsgiveren efter en arbejdstagers død afholder til sikring af ægtefælle- eller børnepension efter arbejdstageren som omhandlet i forslagets § 2, nr. 4, med arbejdsgiverbidrag, der udredes for aktuelt beskæftigede arbejdstagere. Har aflønningen af den tidligere arbejdstager været af fradragsberettiget natur, vil bidragene til pensionsordningen

derfor normalt også være det. Det kræves dog også her, at de almindelige betingelser for at behandle beløbet som en udgift vedrørende arbejdsgiverens erhvervsvirksomhed er opfyldt. Om dette er tilfældet, vil bl. a. afhænge af, om bidragene står i rimeligt forhold til den fratrådte arbejdstagers ansættelsestid og aflønningsvilkår m. v. Også arbejdstagerens alder ved fratrædelsen og grunden til ansættelsesforholdets ophør kan få betydning ved afgørelsen af, om de pågældende indbetalinger naturligt kan karakteriseres som driftsudgifter for arbejdsgiveren, eller om de må behandles som — ikke fradragsberettigede — gaveydelse. Bestemmelsen — der kan sammenholdes med forslagets § 19, 3. pkt. — må antages at svare til, hvad der nu gælder i praksis.

Til § 24.

I henhold til § 2 nr. 11 i lov om særlig indkomstskat m. v. skal særlig indkomstskat svares af „beløb, der ved en pensionsordnings opløsning eller bortfald tilfalder arbejdsgiveren, når denne i sin skattepligtige indkomst har fradraget de af ham præsterede tilskud til ordningen“.

Som omtalt i bemærkningerne til § 17 må et forbehold om tilbageførsel af pensionsmidler til arbejdsgiveren anses for stridende mod betingelsen i renteforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 2, „at bidraget definitivt udskilles af yderens formue og undrages hans rådighed“. Som følge heraf har den citerede lovbestemmelse om pligt for arbejdsgiveren til at svare særlig indkomstskat af beløb, der tilfalder ham ved en pensionsordnings opløsning eller bortfald, ikke større praktisk betydning.

Udskillelseskrauet antages ganske vist ikke at være til hinder for forbehold om, at forsikringsbonus tilfalder arbejdsgiveren. Bonusudbetaling til arbejdsgiveren fra en bestående pensionsordning er imidlertid ikke omfattet af reglerne om særlig indkomstskat, men må medregnes som almindelig skattepligtig indkomst for arbejdsgiveren.

Efter forslagets § 17, stk. 1, kan en arbejdsgiver i visse tilfælde forbeholde sig tilbageførsel af midlerne fra en pensionsordning. Hvis forbeholdet bliver aktuelt, må det anses for rimeligt, at de tilbageførte beløb medregnes ved opgørelsen af arbejdsgiverens (almindelige) skattepligtige indkomst, uanset om tilbageførslen sker i forbindelse med ordningens ophævelse eller ej, dog forudsat at indbetalingerne til ordningen har været fradragsberettigede for arbejdsgiveren.

Den i § 24 foreslåede regel og det samtidigt fremsatte ændringsforslag til § 2, nr. 11, i lov om særlig indkomstskat er udformet i overensstemmelse med disse synspunkter.